

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

12 SEPTEMBER 1994

VOORSTEL VAN DECREET

— van de heer M. Maertens —

**houdende regeling van de onmiddellijke openbaarheid
van meetresultaten van luchtpolluenten**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Onze lucht wordt nog steeds bezoedeld door allerlei polluenten. Te hoge uitstoot van onder andere CO, SO₂, VOC en NO, (die laatste twee vormen onder invloed van zonlicht de beruchte troposferische ozon) bedreigen de gezondheid van iedereen.

Door de manier waarop de informatie over die polluenten nu in het Vlaamse Gewest geregeld is, ontvangen tal van mensen deze berichtgeving over te hoge concentraties van verontreinigende stoffen te laat. Mensen die gevoelig zijn aan dergelijke stoffen, kunnen niet wachten op een alarmbericht via de radio ; zij dienen dit onmiddellijk te weten om de nodige voorzorgen te kunnen nemen. Ook werkgevers die aan de verplichtingen van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming moeten voldoen en niet over een eigen meetnet beschikken, hebben recente informatie nodig.

Dit recht op informatie is geregeld op Europees niveau door de richtlijn 90/313/EEG van de Raad van 7 juni 1990 inzake de vrije toegang tot milieu-informatie. Volgens deze richtlijn heeft iedere burger recht op deze informatie, zolang bijvoorbeeld 's lands veiligheid of vertrouwelijke gegevens niet geraakt worden.

Deze richtlijn is geïmplementeerd via artikel 33 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem 1).

Dit besluit voldoet echter niet aan de vereisten van de Europese richtlijn. Vlarem 1 handelt enkel over milieuvergunningen (hoewel de te verkrijgen informatie wel breder is dan enkel de vergunning) en heeft een andere definitie van overheidsinstanties dan deze, gegeven door de Europese richtlijn. Hierdoor vallen een aantal privaatrechtelijke instanties belast met specifieke openbare milieubeleidstaken, zoals onderzoeksinstituten, parastaten (OVAM, VMM), de intercommunales, Aquafin en de VLAR niet onder het toepassingsgebied. Dit is flagrant in strijd met de letter van de Europese regelgeving.

Bovendien wordt de geest van de richtlijn geschonden. De burger kan immers niet rechtstreeks de informatie aanvragen bij de betrokken informatie. De bestendige deputatie fungeert als tussenpersoon : hij ontvangt alle informatie en beslist dan of zij al dan niet aan de burger kan worden doorgegeven.

Door de gebrekkige invulling van het recht op vrije toegang tot milieu-informatie door de Vlaamse regering kunnen de burger en de bedrijfswereld niet onmiddellijk over de meest recente gegevens beschikken, die zij nodig hebben om de nodige voorzorgen te kunnen nemen.

Hieraan wil dit voorstel van decreet verhelpen.

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM), die het luchtmeetnet beheert, wordt door dit voorstel verplicht om de meetresultaten van de verontreiniging van de omgevingslucht door te geven. Omdat men de meest recente gegevens nodig heeft, is elke vorm van verzoek mogelijk. Zo kan men deze gegevens per fax of telefoon opvragen of in persoon. Op deze manier kunnen zowel natuurlijke personen als rechtspersonen onmiddellijk over de relevante gegevens beschikken en zo de nodige voorzorgen treffen.

Om het de Vlaamse Milieumaatschappij mogelijk te maken deze informatie door te geven, is een aanpassing van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging nodig. Daarnaast dringt een wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1992 houdende de regeling van de samenwerking tussen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de milieuparastaten inzake de oprichting en de organisatie van een milieudatabank zich eveneens op.

De aanpassing is nodig omdat deze bovenvermelde wet het takenpakket van de Vlaamse Milieumaatschappij vastlegt. Aangezien in bovenvermeld besluit een algemeen verbod op het doorgeven van milieu-informatie (behalve de gevallen voorzien in artikel 33 van Vlarem I) staat ingeschreven, moet ook het besluit gewijzigd worden.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 2

Dit artikel verplicht de Vlaamse Milieumaatschappij om, zelfs op eenvoudig telefonisch verzoek, de meetresultaten betreffende de omgevingslucht door te geven aan elke natuurlijke of rechtspersoon die daar om vraagt.

Tegelijk wordt de Vlaamse Milieumaatschappij verplicht deze resultaten door te spelen aan de relevante Brusselse, Waalse of interregionale instellingen. Het kan immers gebeuren dat een bedrijf haar hoofdzetel heeft in het ene gewest, maar een werf of filiaal heeft in een ander gewest.

Artikel 3

Dit artikel maakt het de Vlaamse Milieumaatschappij mogelijk deze gegevens te verstrekken zonder inbreuk te plegen op het bepaalde in de regelgeving betreffende de milieudatabank.

M. MAERTENS

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 39 van de Grondwet.

Artikel 2

In artikel 32quater van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij decreet van 23 december 1980 en gewijzigd bij de decreten van 13 juli 1988 en 12 december 1990, wordt een §1bis ingevoegd, luidende :

„§ Ibis. De Maatschappij geeft de meetresultaten van de verontreiniging van de omgevingslucht onmiddellijk door aan de bevoegde Brusselse, Waalse en interregionale instellingen, evenals aan elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die daarom verzoekt.“.

Artikel 3

In de tweede zin van het eerste lid van artikel 8 van het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1992 houdende de regeling van de samenwerking tussen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de milieu-parastatalen inzake de oprichting en de organisatie van een milieudatabank worden na de woorden „door te geven,” de woorden „uitgezonderd de meetresultaten zoals bedoeld in artikel 32quater, § 1, 2°, c), van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging,” ingevoegd.

M. MAERTENS
